

[Weikop.]

erkende, at vi har været meget betænkelige derved.

Efter disse bemærkninger om bestemmelserne vedrørende bruttopriser, salgspålæg og skiltning vil jeg føje til, at det bliver monopoltilsynets opgave under hensyn til de tanker, der ligger bag forslaget, at administrere loven på en sådan måde, at uheldige foreteelser hindres, og at der ikke slås noget i stykker for produktion og omsætning.

Det er åbenbart, at monopoltilsynet må kræve de oplysninger, der er nødvendige til belysning af de forhold, der er til undersøgelse; når der er foreslået en rettelse til paragraffen herom, er det, fordi monopoltilsynets skøn over, i hvilket omfang oplysninger kan anses for påkrævede, også kan gøres til genstand for prøvelse i ankenævnet eller ved domstolene. Jeg vil gerne i denne forbindelse minde om, at de oplysninger, der vil blive krævet, ofte vil belaste virksomhederne med et meget betydeligt arbejde, og derfor må kravet om oplysninger absolut ikke være større, end sagen nødvendiggør. Som man vil vide, har trustkommissionen krævet et utal af oplysninger; man har endog krævet oplysninger om forhold 40—50 år tilbage i tiden. Det siger sig selv, at dette kræver arkivarbejde, ja, ligefrem historiske studier, altså et både omfattende og kostbart arbejde. Der må ikke opstå en fornemmelse af, at der kræves oplysninger, som strengt taget ikke er nødvendige, og man må holde sig for øje, at det produktive må gå forud for det uproduktive. Det er vel bl. a. af den grund — det har i alt fald for mig været en af årsagerne — at det spørgsmål er blevet rejst, om trustkommissionen skal ophøre med sin virksomhed. Jeg er af den opfattelse, at trustkommissionens kommissorium, som er fastlagt i loven, er blevet forrykket i en sådan grad, at trustkommissionen også af den grund bør ophæves. Det kan efter min opfattelse ikke være meningen, at trustkommissionen nu skal fort-

sætte arbejdet på at udarbejde forslag til en monopollov, efter at denne monopollov er blevet vedtaget. Monopoltilsynet må med de erfaringer, det vil kunne indhøste under en permanent lov, være fuldt tilstrækkeligt, og det må kunne overflødiggøre trustkommissionens arbejde; denne kommission er vel heller ikke tænkt som en evighedskommission; den har jo allerede siddet i 6 år. Jeg skal ikke sige mere herom, udover at jeg er glad for, at spørgsmålet om trustkommissionens fremtid nu vil blive drøftet videre af de fire partier med den højtærede fungerende handelsminister, efter at ministeren har indhentet oplysninger om, hvilket arbejde der er i gang i trustkommissionen, kort sagt hvorledes arbejdet ligger. Jeg håber sandelig, at der kan opnås et tilfredsstillende resultat af disse forhandlinger.

Det er en meget betydningsfuld lov, der vil forlade folketinget, når dette lovforslag er vedtaget, en lov, hvis virkninger i nogen grad eller på visse punkter ikke er til at overskue. Derfor opstod den tanke, som det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen også var inde på, om ikke folketinget burde kunne få oplysninger om lovens administration gennem et udvalg, således som tilfældet har været med prislovens administration, hvorom man tidligere fik oplysninger i rigsdagens vareforsyningsudvalg. Man afstod herfra, fordi monopoltilsynets beretninger, således som det allerede er nævnt, efter lovforslaget vil blive tilstillet folketinget, og der vil da blive lejlighed til i folketinget at drøfte, hvorvidt loven virker efter sin hensigt. Jeg er helt overbevist om, at monopoltilsynet vil se med stor tilfredshed på, at man interesserer sig for dets beretning og dets virke, således at eventuelle misforståelser i folketinget i monopoltilsynets interesse vil kunne blive bragt ud af verden. Jeg for mit vedkommende vil love at følge monopoltilsynets virksomhed med stor og levende interesse.

Erhvervslivet vil formentlig snart få en monopollov af mere permanent karakter,